

Parlamentul României

Camera Deputaților

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

telefon: (021) 414 10 70

fax: (021) 414 10 72

email: pnl@cdep.ro

Către,

Secretariatul General al Camerei Deputaților

Domnului Adrian PANCIU

Domnule Secretar General,

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituția României, al art. 11, lit a) raportat la art. 15, alin (1) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă înaintăm **Sesizarea la Curtea Constituțională cu privire la unele prevederi ale Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative** (L 96/2015), adoptată de Senat în ședința din data de 26.05.2015.

Lider Grup PNL Camera Deputaților,

Deputat Ludovic ORBAN

Parlamentul României

Camera Deputaților

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

telefon: (021) 414 10 70

fax: (021) 414 10 72

email: pnl@cdep.ro

Domnului Augustin ZEGREAN

Președintele Curții Constituționale

Stimate domnule Președinte,

În temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, al art. 11 lit. a) raportat la art. 15, alin. (1) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, deputații enumerați în tabelele anexate formulează prezenta:

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

cu privire la unele prevederi ale

Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative (L 96/2015), adoptată de Senat în ședința din data de 26.05.2015.

Situația de fapt

Biroul Permanent al Senatului a fost sesizat în data de 23 februarie 2015 asupra **Proiectului de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative**, adoptată în conformitate cu prevederile art.75 alin.(2) din Constituție și ale art.113 din Regulamentul Camerei Deputaților de către Camera Deputaților în data de 18 februarie 2015.

Obiectul de reglementare al proiectului de lege îl reprezintă adoptarea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale, precum și modificarea și completarea unor acte normative.

Proiectul de lege a fost trimis la Comisia pentru administrație publică și organizarea teritoriului din Senat, cu termen de depunere a raportului 10 martie 2015.

În data de 29 aprilie 2015, Comisia pentru administrație publică și organizarea teritoriului a transmis un prim raport de adoptare cu amendamente asupra acestui proiect de lege, în data de 13 mai 2015 a fost înaintat un raport suplimentar, iar în data de 19 mai 2015 cel de-al doilea raport suplimentar. În data de 26 mai 2015 a fost înscris pe ordinea de zi a plenului Senatului.

În data de 26 mai 2015, Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative (L 96/2015), a fost adoptat și a fost înaintat Președintelui României, spre promulgare.

Motive de neconstituționalitate

1. Articolul 5 al OUG nr. 86/2014, încalcă alin. (1), (4) și (6) al Art. 115 din Constituția României, potrivit cărora delegarea legislativă către Guvern este permisă doar în domenii ce nu constituie obiectul legilor organice iar ordonanțele de urgență pot fi adoptate «numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată», neputând «afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului,

drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție». Nu este cazul OUG 86/2014! Prin aprobarea acestei Ordonanțe, Guvernul și-a depășit limitele delegării prevăzute de Constituție, este vorba de o imixtiune nepermisă în competența legislativă a Parlamentului.

Potrivit prevederilor art. 43 alin. (3) din Legea nr. 24/2000: „*La ordonanțele de urgență preambulul este obligatoriu și cuprinde prezentarea elementelor de fapt și de drept ale situației extraordinare ce impune recurgerea la această cale de reglementare.*“

Or, din analiza preambulului OUG nr. 86/2014 nu reies cu claritate, într-o manieră cuantificabilă, elementele de fapt ale situației extraordinare.

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 447 din 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013, „*atât timp cât nu sunt îndeplinite condițiile pentru adoptarea unei ordonanțe de urgență, Guvernul nu poate interveni într-un domeniu deja reglementat de Parlament.*”

De asemenea, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun.

De asemenea, prin Decizia nr. 258 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006, Curtea a stabilit că „inexistența sau neexplicarea urgenței reglementării situațiilor extraordinare, [...] constituie în mod evident o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență în sensul arătat. A decide altfel înseamnă a goli de conținut dispozițiile art. 115 din Constituție privind delegarea legislativă și a lăsa libertate Guvernului să adopte în regim de urgență acte normative cu putere de lege,

oricând și – ținând seama de împrejurarea că prin ordonanță de urgență se poate reglementa și în materii care fac obiectul legilor organice – în orice domeniu“.

În cazul de față, se remarcă faptul că adoptarea de către Guvern a Ordonanței de urgență nr. 86/2014 nu a fost motivată de necesitatea reglementării într-un domeniu în care legiuitorul primar nu a intervenit. Dimpotrivă, în această materie existau reglementări, chiar dacă nu codificate într-un singur act normativ, astfel că era cu atât mai mult necesară evidențierea și explicarea urgenței reglementării domeniului de către Guvern.

Cu alte cuvinte, atât timp cât nu sunt îndeplinite condițiile pentru adoptarea unei ordonanțe de urgență, Guvernul nu poate interveni într-un domeniu deja reglementat de Parlament.

Mai mult, Curtea, prin Decizia nr. 421 din 9 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, a statuat că *„urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare“*.

2. Articolul 5 al OUG nr. 86/2014, încalcă alin. (4) al Art. 1 din Constituția României, care spune că „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale.”

În acest caz, pentru interesul propriu, Guvernul nu a respectat principiului separației și echilibrului puterilor și a arătat un dispreț față de respectarea Constituției României și, implicit, a jurisprudenței Curții Constituționale.

Trebuie subliniat faptul că Inspekția Muncii este una dintre cele mai vechi instituții din domeniul social, departamentul acesta existând încă din anul 1894. Din 1999 există această instituție cu istorie și sarcini dificile, fiind singura care apăra drepturile salariaților în relațiile de muncă.

În condițiile în care aceste instituții au funcționat și au dat un bun randament separat, este evident că de fapt scopul OUG nr. 86/2014 este acela de a înlătura funcționari publici ce ocupau în mod legitim funcții de conducere în aceste structuri, pentru ca sub aparența înființării unor “funcții noi” și cu păstrarea atribuțiilor și responsabilităților ce reveneau funcțiilor desființate, să poată fi creat cadrul simulat al angajării pe aceste noi funcții a altor persoane, alese pe criteriul strict al apartenenței politice.

Mai mult decât atât, prin această ordonanță de urgență se prevede că, Agenția Națională pentru Inspekția Muncii și Securitate Socială este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, numit și eliberat din funcție prin decizie a prim-ministrului, la propunerea ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice. Ori dacă inspectorii de muncă, în calitate de funcționari publici, sunt subordonați unui secretar de stat numit politic, rezultă că și acțiunile lor de control vor fi imposibil de realizat în contextul în care independența față de orice schimbare guvernamentală este o condiție privind exercitarea unui control eficient.

3. Articolul 5 al OUG nr. 86/2014, încalcă alin. (2) al art. 117 din Constituția României, care spune că „Guvernul și ministerele, cu avizul Curții de Conturi, pot înființa organe de specialitate, în subordinea lor, numai dacă legea le recunoaște această competență.”

Astfel, legea reglementează înființarea unor noi organe de specialitate ale administrației publice centrale, doar că acest lucru se face, conform Constituției, cu existența unui aviz al Curții de Conturi, ca garanție tehnică în luarea deciziilor politice. Acest act nu a fost emis de către Curtea de Conturi, pentru legea în discuție, lipsirea de efecte a dispozițiilor constituționale privitoare la existența acestui aviz prealabil fiind o procedură care încalcă în mod vădit litera și spiritul art. 117 din Constituție.

Sunt invocate în acest sens și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 16/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 29 ianuarie 2007, arătându-se că, potrivit interpretării Curții, înființarea organelor de specialitate din subordinea Guvernului sau a ministerelor se poate face cu condiția existenței unei baze legale și a avizului Curții de Conturi. În ceea ce privește avizul Curții de Conturi, potrivit interpretării unanime a doctrinei, acesta are caracter conform, ceea ce presupune obligativitatea atât în a-l obține, cât și în a-i respecta conținutul.

Pentru toate aceste motive, vă adresăm rugămintea să constatați că dispozițiile articolului 5 din Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative sunt neconstituționale.